

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4642/2020
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славица Крупез, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 353/19 од 14.05.2020. године, у седници одржаној 22.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 353/19 од 14.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 353/19 од 14.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 5/19 од 29.05.2019. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, плати износ утврђен Закључком о листи потраживања са закључком оспорених потраживања, и то 229.942,89 динара са законском каматом почев од дана подношења тужбе па до исплате, а ставом другим изреке обавезана је да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 353/19 од 14.05.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна

питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом обавезана је тужена да тужиоцу, на име накнаде имовинске штете настале повредом права на суђење у разумном року, плати износ признат Закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку од 14.05.2007. године. О овом праву тужилаца и о висини тражене накнаде, судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим у одлукама ревизијског суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, односно захтевима са истим или сличним правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 15.01.2019. године, а у тужби је као вредност предмета спора означен износ 204.846,28 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена. Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у другом ставу изреке.

Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић